

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Rusticus quidam ebrius, recusantibus domesticis cum eo noctu cœnare, dæmones inuitat. Adsunt, sed mox, inuocato Iesu nomine, abiguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

» Fata voluere, nec reluctari fuit.

» Ut video, ieiunis domum atque abstemijs

» Hinc emigrandum, & istud in Fatis erat.

» Pleni ergo Fatis emigrate, dum lubet.

Dixit, recessit. Nemo non sese intuens

Stupefactus hæsit, sed famelicus magis.

Igitur an alibi fortè restent abdita

Melioris escæ Fata, visuri domum

Abeunt Ministrâ quisque cum suâ, & suis

Fatis nefastis imprecari pessima,

Peiora vafra comminantur hospita.

Saltem è culullis illa grandioribus

Dedisset haustum: At (stolida si fas est dari

Responfa stolidis) haud id in Fatis fuit.

*Rusticus quidam ebrius, recusantibus dome-
sticis cum eo noctu cœnare, demones inui-
tat. Adsumt, sed mox invocato Iesu nomi-
ne abiguntur.*

Ex Simon. Macol. tom. 3.

Alios ministros atque conuiuas domi
Temulentus habuit rusticus Huic Nollæus

Nomen erat; vxor liberiq; fat probis;

Nec audiebat ipse pessimus, nisi

Quòd pellubenti fauce siccaret scyphos.

Ergo à popinâ, tota vbi Dionysia

Iam pænè perpotauerat, noctu redux,

Ut ebriorum moris est, mensam sibi

Statim apparari mandat, & sterni cibis,

M 4

Zytho-

Zythoꝛque præpotente. Parent ocyus
 Coniux, & vnâ liberi. Postquam suo
 » Tripode resedit quærneo, Quin vos, ait,
 » Cœnare mecum nunc volo: discumbite,
 » Aegra hæc malignâ febre Bacchanalia,
 » Mediumque carnes inter & pisces diem hunc
 » Sepelite mecum in ampliore cantharo.

Vxor renuere, deprecari liberi
 Cœpère, cœnâ iam diu saturos suâ,
 Somnoque valido dictitare se opprimi.

Tum furor in altum Nollei capitolium
 » Conscendit atrox & minax: Ni accumbitis,
 » Ni poculum istud exinanitis modò,
 » Tot ego ab Auerno huc euocabo dæmonas,
 » Qui latera stipent nunc recumbentis mea,
 » Quot in hypocausto stare vos hîc conspicio.

Trepidâ silebant cum parente pignora.
 » Tunc ille: Adeste, adeste ab imo Tartaro,
 » Sed absque rostro & cornibus, septem incolæ
 » Tristis Acherontis, & rebellium locos
 » Sex filiorum, coniugisque dyscolæ
 » Opplete: pernam hanc, & fabas, & allia
 » Vorate mecum. Dixerat; vix dixerat,

En tibi inopina turba, collapsu leui
 Quâ per fenestras, quâ per hypocaustum, vii
 Septem astitère, grandiores corpore,
 Vinides galero, pallioque, & cetera,
 Quales maleficis se exhibent amasij,
 Illas ad Hirci prouocantes oscula.

Spectante, sed tremente primùm Nolleo,
 Fugère proles in penitiorem larem,
 Suo vt parenti poscerent opem prece.

Vxor

Vxor mariti sollicita vicem, stetit
 Visura, subiti quid patrarent hospites,
 Sed tacita fundens vota, mente supplice.
 Fortuna (Vates vt ait) audaces iuuat,
 Sed auspicata inuit hunc audacia.
 » Toruo igitur ore sciscitatur: Quid rei,
 » Et cur id horæ? Non vocasti iam? inquit.
 » Venimus, & huius esse consortes cibi
 » Gestimus: auidos, vt meremur, excipe
 » Pancraticè, opiparè, & hilariter, sed non piè.
 » Mora nulla, tripodâ quisque corripuit suum,
 » Laterâque pressant accubantis Nollei.
 » Mox ille pernam, alter fabas, hic allia
 » Properante raptabat manu; cum Nolleus,
 » Quænam, inquit, istac hospitem impudentia est?
 » Næ vos in aulâ video ego Plutoniâ
 » Natos & altos. Hoc in orbe viuatur
 » Et bibitur aliter: libat hac mensâ cibum
 » Potumque nemo, quin Iesu nomine
 » Prius inuocato, & ritè formatâ Cruce.
 » Audito Iesu nomine, inspectâ Cruce,
 » Quam mediâ in aurâ pinxit iste maximam,
 » Abiere stygij protinus foras canes,
 » Fœtore post se (sic amant olidissimi)
 » Fœdè relicto: thus id inferni fuit.
 » Propter hypocauftum (cuius ergo nescio)
 » Delituit vnus, fortè reliquorum caput.
 » Hunc conspicatus Nolleus, eadem fide
 » Et sacrosanctis fretus armis, acrius
 » Increpat, & oculis vrget euibrantibus:
 » Etiamne scurra restitas? istoc meum
 » Quid ad hypocauftum nunc tibi negotij est?

M 5

» In.

- » In tuo Acheronte non calescis plus fatis?
 Exinde raptans obuiam vxoris colum,
 Hanc rectà in aures destinabat improbi,
 Sed ictum is anteuertit, ac euanuit.
- » Contemne, ride, falle, punge, conspue,
 » Si dederit ansam, dente morde dæmonem,
 » Vel, vt ille quondam, carpe nasum forcipe;
 » Is præ tumoris ac superbæ typho
 » Ringet, vlulabit, nigra mordebit labra,
 » Tandemque fugiet, nec feret conuicia.

*Damianus Iapon cæcus bellè territat inuen-
 entas aulicas ethnicas, falsò Iesuitis in
 exilium pulsus esum humana carnis ex-
 probrantes, arrepto earum pedisequo, ac se
 eum vorare vellet.*

Ex lit. Iapon. 1589.

CAlumniarum conditor veterimus,
 Cui iure summo diabolus nomen datum est,
 Aetate vt omni & omni vt orbe turpia
 Facinora falsò semper imegit bonis;
 Sic vbi Iaponibus nuper illata est fides,
 Sategit, & peregit, hostes vt suos
 Socios Iesu, à sole nostro conuenas,
 Vorare carnes, sanguinemque sugere
 Infantulorum, fama mendax spargeret.
 Hinc & aliunde suafus amandauerat
 Illos Dynasta Iapon Amangucciâ
 Abs vrbe. Vacuâ fortè in exulum domo

Tres